

endnu ikke har fundet. At fortære Røgen, det har man naaet. Der er ypperlige Patenter derpaa, som sikkerlig kunne bruges, og her, hvor Talen er om et meget stort Byggeforetagende, der skal staa for lang Tid, og hvor der i Forvejen beklageligvis kræves store Summer, bør man ikke være betænkelig ved at anvende det Tillæg til Summen, som kræves for at faa et fuldstændig fyldestgørende Røgførtæringsapparat. Dette vil jeg meget anbefale til den højtærede Minister, naar han faar med Sagens Udførelse at gøre.

Bluhme: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet, er det, fordi der et Par Gange er fremdraget Udtalelser, jeg har fremsat under Behandlingen af Forslaget om Christiansborg Slots Ombygning. Forinden maa det dog maaske være mig tilladt at sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at jeg er fuldstændig enig med ham om, at vi sidde her for at kritisere — selvfølgelig — de Forslag, der komme frem, og det ligegyldigt, hvilket Parti vi høre til, thi kun gennem Kritik er det naturligvis muligt at naa til et Resultat, og jeg forudsætter naturligvis, at alle befitte sig paa at gøre deres Kritik saa saglig som muligt.

Med Hensyn til den Udtalelse, der paa et tidligere Tidspunkt er faldet fra mig om Bebyggelsen, vil jeg sige, at jeg ubetinget fastholder min Tanke, at det var smukkeste at rive den gamle Biblioteksbygning ned og skabe en stor og glimrende Plads der, omgivet af Christiansborgs Rigsdagsfløj til den ene Side, Proviantbygningen til den anden og til den tredie Side af Christian den IVs Tøjhus, med Udsigt til det ny Bibliotek og Havnen. Men naturligvis erkender jeg, at det er den kostbareste Løsning, og da man mener ikke at kunne undvære en stor Del af de Bygninger, der her er, kan jeg ogsaa forstaa, at andre Anskuelser gøre sig gældende, og at Regeringen har set sig tvungen til at fremkomme med Forslag om en anden Benyttelse af Pladsen.

Jeg er nu ikke enig med det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) om, at det vilde være en Synd at nedrive det gamle Bibliotek. Jeg har ganske vist ikke synderlig Forstand paa Arkitektur, men efter de Udtalelser i forskellig Retning, man har hørt her i Salen, kan jeg ikke tro, at denne Bygning kan have saa stor

Værdi i arkitektonisk Henseende, at det var særlig vigtigt at lade den staa, da vi til begge Sider have andre Bygninger, der ubetinget have ganske anderledes Betydning som Erindring om Datidens Bygningskunst.

Men naar man altsaa ikke vil rive hele Bygningen ned, ikke vil skabe den store, aabne Plads, kan jeg ikke nægte, at jeg synes, at det, som her foreligger, ser godt ud. Vi faa foran Rigsdagsbygningens Façade en smuk Plads, en Plads, der i hvert Fald er betydeligt smukkere, end den vilde være uden den foreslaaede Gennemskæring. Om disse Bygninger falde fuldstændig i arkitektonisk Traad med Omgivelserne, tør jeg ikke have nogen Mening om, jeg er kun Lægmand paa det Omraade. Vi faa i alt Fald Lys og Luft ind til Pladsen foran Rigsdagsbygningen.

Indretningen af de indvendige Lokalteter o. s. v. er et Spørgsmaal, der maa afhandles i Udvalget. Der er fremført forskellige Indvendinger derimod. Hvorvidt de ere berettigede eller ikke, tør jeg ikke have nogen Mening om. Men det vil Udvalget naturligvis undersøge og forhandle med Ministeren om.

Jeg er for Resten glad for den Kritik, der fra forskellig Side er kommen frem, fordi dette er det eneste Sted, hvor Kritik kan fremføres paa en saadan Maade, at den kan blive besvaret af Ministeren. At den kommer saa stærkt og kraftigt som muligt frem her i Salen, er jo langt bedre, end at vi bagefter skulle have den i Avisartikler, hvor Regeringen er afskaaren fra at møde den. Jeg synes derfor, at det er en meget frugtbar Forhandling, der har været ført, og jeg haaber, at den vil blive til Nytte for Forhandlingerne i Udvalget.

Endnu skal jeg kun gøre den Bemærkning, at medens jeg, naar jeg ikke kan blive helt af med den gamle Bygning, synes, at det vil tage sig godt ud, som det er foreslaaet her, kan jeg ikke nægte, at de Fremtidsplaner, der ere antydede om Udbygninger ind over Pladsen, naar man en Gang vilde gaa videre med Arkivet, tiltale mig ikke, men, som den højtærede Minister siger, det bliver jo det næste Aarhundrede, der kommer til at beskæftige sig med den Sag, og til den Tid finde de jo nok en anden Plads at lægge det paa, thi have de først faaet den skønne Plads, som de faa paa denne Maade, ville de vel nok lægge Vægt paa at beholde den.

En anden Bemærkning, jeg ikke kan tilbageholde — men det er maaske af